

diskoak

Femi Kuti

Fight to win ■ So Dens / Universal

Hemen dugu berriro Fela Kutiren semea. Femi Kutik aho zabalik utzi gintuen orain dela hiru urte, *Shoki Shoki* kaleratu zuenean. Aitaren ondoan ikasitako afrobeat erritmo indartsu eta zoragarria inoiz baino hobeto bizi da: funk, jazz, hip-hop, house eta samba, Karibe aldeko giroak ahaztu gabe. Eta aurreko lanean bezala, Femi Kuti ez da isilik geratzen eta eskariak hedatzen ditu: agintariei zintzo lan egiteko (*Do your best*), ondokoei errespetatzeko (*Walk on the right side*), politikariei ez usteltzeko (*Traitors of Africa*), jendeari borrokan has-teko (*Fight to win*, *The choice is yours*), hiesa oztopatzeko (*Stop Aids*), kolonialismoaren hondarrak gainditzeko (*Eko Lagos*, *Alkebu-lan*), askatasuna irabazteko (*One daysomeday*)... Eta hau guztia gauzatzeko, aparteko banda zuzentzen du Femik, *The Positive Force* izenekoa: funk gitarra onenak, izugarritzko haize sekzioa —Femi ere, aita bezala, saxo jole aparta dugu— eta erritmo talde sendoa —bi perkusio jole eta beste bat baterian—. Guztira hamabi taldekide dira, kantari gonbidatuak sartu gabe. Grabaketa geldiezina dugu hau, oso gutxitan erlaxatzen dena: kantu lasaia '97 dugu, aita, arreba txikia eta lehengusina maitatua hil ziren urtea oroituz. Zuzenean Femi Kuti artista paregabea dugu, eta antzera gertatzen da estudioko grabaketekin: entzuten hasiz gero, ez dago gelditzerik, gerriak eta garunak lan egiten duten bitartean. ■ Joseba Martin

Fennesz

Endless Summer ■ Mego

Udak uzten duen arrasto, ikus-entzunezko arrasto luze eta bukaezina, klick-klick edo plot doinu mekanikoek, hondarra eta urak erakartzen dituen gogoetak eta hornitzen duten arrastoa. Cristian Fennesz bezalako artista batek ez luke inolako justifikaziorik beharko; gehienbat, *Endless Summer* bakarrik defenditzen delako. Naturaltasuna eta arriskua tartean erabiltzen dituen kontzeptuak izanik, *laptop*-a edo portatila erabiltzen du deskribapen mekanikoak egiteko. Baina interesgarria izaten da norberak sortzen dituen kontzeptuak horrelako diskurtso musikal batean erabiltzea eus-

karri gisa. Paisaje mekanikoak sortzen dituen musikaria dugu Fennesz hau, uda amaigabe honetan murgildu baino lehen, Bartzelonako *Hotel Paral·lel*-etik pasatu eta noraezean ibili zen *Plus forty seven degrees 56' 37"* eta *Minus sixteen degrees 51' 08"* diskoetan. Elektronika garaikideak sortzen duen esparru berberean topa genezake disko hau. Bertako kontzeptuak paisajeak bezain aldakorrek izan daitezke, baina horrek ez du esan nahi diskurtso elitista bat erabiltzen duenik; gehienbat, koherentziaz egindako lan bikain baten aurrean gaudelako, eta horrek osotasun misteriotsu bat txertatzea lortzen duelako. Konposaketen abstrakzioek mundu irekiak bermatzea lortzen dute. Eguzkiaren distirak mekanikoki mugitzen dira, itsasoaren kadentziek olatuen mugimenduak kontrolatzen dituzte, hondartza batean etzan eta denbora igarotzen den bezala, aldatzen joaten da Fennesz-en amaigabeko uda. ■ Iban Urizar

The Cure

Greatest Hits ■ Fiction / Polydor-Universal

Ia-ia ohartu gabe, Robert Smithen taldeak 22 urte bete ditu. Post-punkaren zurrunbiloan sortu zen taldeak gora-behera ugariko ibilbidea egin du bi hamarkada hauetan, baina beti erakutsi du eragin zuzeneko sin-gleak egiteko gaitasuna, eta hori dela eta, bere disketxea horiek guztiak bildu nahi izan ditu izen-buru ezin topikoagoko lan ho-

netan. Honen aurretik beste bi bilduma zituen kaleratuak The Curek, baina horietako bakoitza taldearen garai jakin bati zegoen mugatua: *Standing on the beach* (1979-1986) eta *Galore* (1987-1997). Beraz, lan honek taldearen ibilbide osoari egiten dio errepaso, eta gainera, betiko jarraitzaileak dendara eramateko bi abesti berri (*Cut here* txukuna eta *Just say yes* eskasagoa) gehitu dizkiote lanari. Taldearen diskorik ilunenak (*Faith*, *Pornography*), zuzenekoak (*Concert*, *Show eta Paris*), eta arrakasta gutxiokoak (*The top*) ez daude bertan ordezkatuak eta horien ordezkariak, taldeak egin dituen kantarik arrakastatsuenak azaltzen dira. *Boys don't cry* pop harribitxiarekin hasten da, eta ondoren *A forest* mitikoa, *Let's go to bed*, *The walk* eta *The love cats*-ek osatzen duten hirukote dantzagarria, *In between days* eta *Just like heaven* zoragarriak, *Close to me*, *Lullaby* eta *Love song* iradokitzaileak, *Friday I'm in love*, *High...* datoz segidan. Garai batean The Cure asko maitatu genuenoi azken hoge urteotan egin diren kantu ederrenetako batzuk gogorarazteko aukera ematen digu diskoak, bestelako sorpresarik ezean.

Gainera, bigarren CD batean 18 kantu hauen bertsio akustikoak bildu ditu taldeak. Hori bai, edizio mugatua besterik ez da. ■ Mikel Lizarralde

binilazko oroitzapenak

1974

I want to see the bright

Artistak: Richard & Linda Thompson

Disketxea: Island / Universal

Beste lan batzuk: *Henry the human fly* (72), *Hokey pokey* (75), *Pour down like silver* (75), *First light* (78), *Shoot out the lights* (82), *Hand of kindness* (83), *Rumour and sigh* (91), *Watching the dark* (bilduma, 93), *Mirror blue* (94).

Fairport Convention taldearekin bost album grabatu ondoren, Richard Thompson londrestarrak bere kabuz jarraitzea erabaki zuen. Askoren ustez britainiar gitarra jolerik onena denak maisu-lana egin zuen bere bigarren lan horretan, orduko emaztearekin grabatu zuen estreinakoan. Lindak eta Richard Thompsonen bikote zoragarria osatzen zuten denbora hartan: gizonak aparteko konposaketak sortzen zituen, ahots sakonaz baliatzen zen eta bere gitarrak sutan jarraitzen zuen; emakumeak, berriz, ahots gardena, indartsua eta rock-erako egokiagoa —batez ere Sandy Denny-arekin alderatzen badugu—. Bien artean, hitz tristetaz beteriko kantu ederrak sortu zituzten: *Has he got a friend for me* leuna, zinis-mozz beteriko *The little beggar girl* alaia, *Withered and died* tristea, *The end of the rainbow* mingotsa, edo artista askok berregin duen *The great Valerio* hunkigarria. Richard Thompson ez dago triste; bere mezua bestelakoa da: 25 urte dauzkat eta bizitza zein gogorra den mila aldiz ikusi dut, imajinatzen ez duzun ertzeraino. Bide horretan, *Calvary cross* ere topa deza-kegu, edo biziagoa eta alaia den *I want to see the bright lights tonight*. Hamarkantu hauek 40 minutu baino gutxiago diraute: nahikoa segidan entzuteko eta orainaldian horrelako diskoak ez direla maiz gertatzen egiaztatzeko. ■ Joseba Martin

KAFE ANTZOKIA

• LISABÖ • KASHBAD • Izaera

2001/12/06 osteguna
Gaueko 22:00etan
Sarrera: 800 pta (Kafe Antzokia eta Power Rds).
Zenbat Gararen LAGUNAK: 400 pta.

• THE STARLITES • TTA

2001/12/07 ostirala
Gaueko 22:00etan
Aurrealmenta: 800 pta (Kafe Antzokia, Brixton, Ukiniano eta Rasta Shop).
Txarteldegian: 1.000 pta.

• LAGUN ARTEAN KANTARI

Kantu egiteko saio irekia Anje Duhalderekin.
2001/12/12 asteazkena
Iluntzeko 20:00etan
Doako sarrera.

• KAOTIKO • 4 ITZAL

2001/12/13 osteguna
Gaueko 22:00etan
Sarrera: 800 pta (Kafe Antzokia).
Zenbat Gararen LAGUNAK: 400 pta.

• RUPER ORDORIKA

"Hurrengo Goizean" diskaren aurkezpen kontzertua.
2001/12/14 ostirala
Gaueko 22:00etan
Aurrealmenta: 1.000 pta (Kafe Antzokia, Power Records eta Urretxindorra).
Txarteldegian: 1.200 pta.
Zenbat Gararen LAGUNAK: 600 pta.

• KAFE ANTZOKIA VI. URTEURREN JAIA

Sai urte jada Kafe Antzokia zabaldu zenetik Aurtengoa era berezi batez ospatu nahi dugu.
2001/12/15 larunbata
Iluntzeko 20:00etatik aurrera
ateak zabalik

SAN VICENTE 2 48001 BILBO TEL: 94 424 46 25